

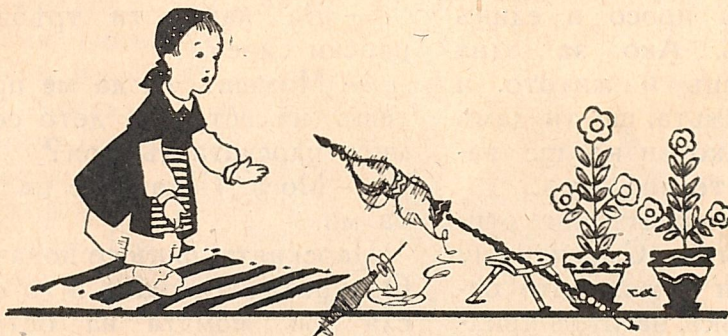
намѣри прѣстена на царкинята!“

Рибката се гурнала въ морето, намѣрила прѣстена и го донесла.

Двамата млади отишли при царя. Той нѣмало що да прави. Далъ дъщеря си за жена на царския синъ. Натоварилъ имъ скъпи дарове. Покачилъ ги на

златна колесница и ги изпратилъ съ бащина благословия.

И вдигнала се въ царството на момъка нечувана сватба. Деветъ дена яли, пили и се веселили. И настанало следъ това небивалъ плодородъ. Защото кждето отидѣла хубавицата, радостъ и щастие носѣла.

ПРЕДАЧКА

Хурчице, съ пѣстро герданче,
хурчице, тънко фиданче,
мое вретенце скокливо,
днесъ ми предете по-живо.
Живо сучете и прѣсти,
нали сте прѣсти чеврѣсти...
Ахъ, мои прѣсти тънкуши,
десетъ слугинки послушни,
бързвите утре недѣля
да свършимъ тази кжделя!

Празникъ голѣмъ е зарана,
първа азъ трѣбва да стана,
докато роса росила,
ще свия китка босилекъ;
мама босилекъ обича

и гроба ще ѝ накича,
цвѣтето да ѝ полѣя,
да си подумамъ съсъ нея,
тихичко да си поплача,
нали съмъ клето сираче...

Хурчице, мила пѣструшка,
нѣмамъ си майка ни дружка —
всички ме гледатъ накриво,
всички ме смѣтатъ ленива,
хокатъ ме, блѣскатъ, одумватъ,
кротичко не ми продумватъ;
все азъ съмъ крива за всичко,
че шетамъ въ кѣщи самичка...
И никой, никой не знае,
какъ ми се, хурко, играе!...

Калина-Малина